

Ahol a kritika nem sokat használt

Az Ernő-mező műszaki vezetősége valósítsa meg az Ajka-csingervölgyi bányák sztáhanovistáinak javaslatait

Több mint egy hét telt el azóta, hogy az Ajka-csingervölgyi Szénbányák sztáhanovista dolgozói, Kovács József vajúr és Kovács Lajos II. aknász megvizsgálták az Ernő-mező dolgozóinak a munkáját, és a Veszprémi Népujság hasábjain keresztül rámutattak azokra a hiányosságokra, melyek akadályozták az Ernő-mező dolgozóinak munkáját.

Nézzük meg, hogy a felvetett hiányosságokat az elmúlt hét alatt hogyan küszöbölték ki ebben a mezőben.

Az első hiányosság volt, amit Kovács elvtársék tapasztaltak, hogy a kaparószalag nagyon gyéren hordta a szenet, ami azt jelenti, hogy a frontok létszámihiány miatt nem voltak megtelepítve.

Egy héi alatt

a helyzei semmivel sem javult,

a frontok telepítse ugyanolyan hiányos, sem az üzemvezető Meskó László, sem az aknászok nem tettek semmi jelentőset a munkafegyelmegjavítására.

Nem beszéltünk egyetlen egy dolgozóval sem, akivel az üzemvezetőség beszélt volna és igyekezett volna rábírni őt eddigi helytelen viselkedése megváltoztatására. A hiányzóik száma naponta kb. az Ernő-mezőn 40—50 fő között mozog. Ezek a hiányzóik a bányának 50 vagon kieselést okoznak naponta.

Megállapítják Kovács elvtársék, hogy az ácsorgás a frontokon feltűnően számbeflő. Multkori látogatásuk alkalmával beszélgettek bányá-

Felvetették Kovács elvtársék, még, hogy nagyon sok szerintük az álbeteg és nem ellenőrzik a betegeket

Sajnos itt komoly mulasztás terheli a szakszervezetet, a szakszervezet ü. b. titkárát, Majlinger József elvtársat, mert hivatásos betegellenőrző a mai napig sincs a vállalatnál. Ezen a hiányosságon feltétlenül javítani kell. Nagyon fontos munka a beteg-ellenőrző munkája, mert ezen keresztül csökkenteni lehetne az igazolatlanul mulasztók számát.

Mindez azt mutatja, hogy nem szívlelte meg az Ernő-mező üzemvezetősége a jó taná-

csokat, bár termelése azóta 4—5 százalékkal emelkedett, de ez még nem elégséges.

Feladata kell, hogy legyen az Ernő-mező üzemvezetőjének, Meskó munkatársnak az, hogy legelső sorban javítsa meg üzemében a munkafegyelmet azokkal az eszközökkel, melyet a kormány határozata alapján joga van felhasználnia, teremtse meg a melegcsákányváltást a frontokon és kiscsapatokon es műszaki akadályok elhárítását tartsa szem előtt. Ha ez meg lesz, akkor nem kell szegyenkezni az Ernő-mező dolgozóinak a 66 százalékos teljesítmény miatt.

Fiedler Károly válasza a Párt és a kormány határozatára

Az alábbi levél érkezett hozzánk a szerkesztőségbe, melynek tartalmát szóról-szóra közöljük.

Fiedler Károly kétszeres sztáhanovista vajúr, a Várpalotai Szénbányák 48-as frontfejtésén dolgozom. Felszabadulás óta még egyetlen egy műszakot sem mulasztottam igazolatlanul és tudom azt, hogy népgazdaságunk részére minden egyes lapát szénnel, amit a bányában lent termelnek, fegyvert készítek, amivel csapást tud mérni az imperialistákra és hazai szövetségeseire, a reakciócsókra.

Rákosi elvtárs beszéde, a Párt és a kormány határozata mellyel a jegyzendőszert megszüntette és lehetővé tette, hogy életszínvonalunkat magasabbra emeljük, arra ösztönöz, hogy így az újság hasábj-

Visszaemlékszem arra, hogy a multban az idősebb munkások nem is kis része titkoltta előttünk a fogásait és módszereit, inkább nem is dolgozott, ha a közelébe értünk. Attól féltek, hogy a fiatalok megtanulják a munkamódszereiket, akkor őket, idősebbeket, mint használhatatlanokat a tőkés kidobja az utcára.

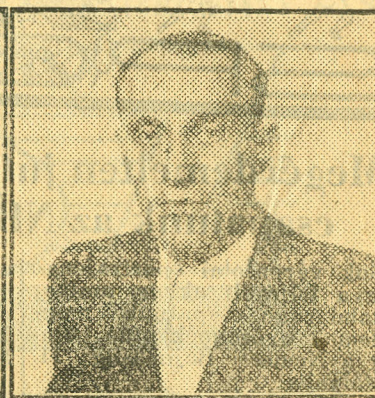
Ma nem kell félni a sztáhanovistáknak, hogy kiteszik őket, ha átadják munkamódszereiket, sőt olyan nagy a munkáshiány, hogy tárt karokkal fogadunk minden dolgozni akarót. Köszönetet mondok Pártunknak, Rákosi elvtársnak azért, a boldog életért, amiben én, egyszerű bányász részesülök. Munkám jutalmául tartalékos tiszti tanfolyamra küldtek el. 2000 forintnál többet vizsek haza havonta és most még ehhez hozzá fog jönni a fize-

Rójuk vegyünk példát

Letki József,

Munkaérdemrendes sztáhanovista vajúr állandian 200 százalékos teljesítést.

Korem János,

sztáhanovista vajúr 1952. VII. havi tervét teljesíti.

Miért jelent termelési visszaesést az Ernő-mező II. frontján a II. szakban a kollektív bérezés bevezetése

A mult hó 15-től a mi frontunkon is visszatértünk a szakonkénti bérezésre. Az itt dolgozók nagyobbik része megértette, hogy a kollektív bérezés bevezetése szükségessé vált a szakmunkásképzés miatt. Hisz lassan odajutottunk volna, hogy nem nevelődtek volna vajúrok, mert az egyéni bérezésben munkatársaink nagyobbik része csak az egyéni érdekeit nézte, főleg a nagykeresetű dolgozók.

A kollektív bérezésnek ezt meg kell szüntetnie, hisz ezért térünk vissza erre.

A mi kollektívünkben azonban még nem ezt tapasztaljuk, nem kell mást mondanom, mint azt, hogy Rosta István munkatársunk nem egyszer úgy fejtegeti Jakab Ferencel együtt, mintha ők gyengébben keresnének. Persze

Béla, akik míg egyéni bérezésben dolgoztunk, nem ritkán 40 forintos kereseteket értek el (nyers), ha most viszont egy-egy műszakon átvennék külön a munkájukat, kérdés, hogy megkeresnék-e ennek a felét. Ez persze összefüggésben van azzal is, hogy az említett három dolgozó kétféle: és amióta kollektívan dolgozunk, valószínűleg a saját földjükkal törődnek, nem a bányával.

De itt vetem föl Balassa János és Hanák István példáját is. Ezeket a dolgozókat a multkor az üzemvezetőség hiányzásuk miatt megbüntette. Rosta munkatárs és én kértük az üzemvezetőt, hogy tekintsen el ezeknek a dolgozóknak a megbüntetésétől. Még ebben az egy esetben az üzemvezető kérésünknek eleget is tett,